

ชื่อวิทยานิพนธ์ สภาพการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
ของครูประถมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ผู้เขียน นายสันติ โกจิจุล

สาขาวิชา การประถมศึกษา

ปีการศึกษา 2539

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับการปฏิบัติการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ของครูประถมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช ใน 5 ด้าน คือ ด้านการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางและการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการศึกษา ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น ด้านการเลือกใช้ลักษณะการ พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ด้านการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น และด้านการประเมินผลและปรับปรุงแก้ไข การใช้หลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (2) เปรียบเทียบการปฏิบัติการพัฒนา หลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตตามตัวแปรเหตุผลในการสอนกลุ่ม สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ประสบการณ์ในการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และ ขนาดโรงเรียนที่ปฏิบัติการสอน และ (3) รวบรวมปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของ ครูประถมศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

ประชากรในการวิจัยคือ ครูผู้สอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2539 จำนวน 793 คน ใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น ตามสัดส่วนมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 266 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าแบบ 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นด้านการศึกษาหาความรู้ เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางและการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น .9508 ด้านการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น .9407 ด้านการเลือกใช้ลักษณะการพัฒนา หลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต .9345 ด้านการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น .9271 และด้านการประเมินผลและปรับปรุงแก้ไขการใช้หลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต .9645 และรวมทั้งฉบับ

มีค่า .9784 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที (t-test) และการทดสอบเอฟ (F-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับการปฏิบัติการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของครูประถมศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางและการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นและด้านการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น ด้านการเลือกใช้ลักษณะการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และด้านการประเมินผลและปรับปรุงแก้ไขการใช้หลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง

2. การปฏิบัติการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ด้านการเลือกใช้ลักษณะการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตและด้านการประเมินผลและปรับปรุงแก้ไขการใช้หลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตมีความแตกต่างกันตามเหตุผลในการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตซึ่งครูผู้สอนที่สนใจและสมัครใจสอนมีการปฏิบัติการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นมากกว่าครูผู้สอนที่โรงเรียนจัดให้สอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ ส่วนการปฏิบัติด้านอื่นและโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การปฏิบัติการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตมีความแตกต่างกันตามตัวแปรประสบการณ์ในการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ซึ่งครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปี มีการปฏิบัติการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นโดยรวมมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ครูผู้สอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีการปฏิบัติด้านการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางและการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการเลือกใช้ลักษณะการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ด้านการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น และด้านการประเมินผลและปรับปรุงแก้ไขการใช้หลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ปรากฏว่า ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. การปฏิบัติการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตด้านการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นมีความแตกต่างกันตามตัวแปรขนาดโรงเรียนที่ปฏิบัติการสอน ซึ่งครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดกลางมีการปฏิบัติมากกว่าครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการปฏิบัติด้านอื่นและโดยภาพรวม ครูผู้สอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน

5. ปัญหาอุปสรรคของครูประถมศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ได้แก่ ขาดเอกสารและแหล่งค้นคว้าทางวิชาการ ขาดการส่งเสริมในการเชิญวิทยากรที่ตีมาให้ความรู้ ขาดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ขาดงบประมาณสนับสนุน มีการกิจอื่นมากไม่สามารถดำเนินการได้เต็มที่ และขาดผู้ให้คำปรึกษาแนะนำ

6. ข้อเสนอแนะของครูประถมศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตที่มีความดีสูงสุด 5 อันดับแรก คือ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการครูผู้สอนเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ควรจัดส่งเอกสารทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นให้ถึงโรงเรียน ควรมีหลักสูตรท้องถิ่นต้นแบบในระดับอำเภอและจังหวัด หน่วยงานระดับสูงกว่าโรงเรียนควรให้การสนับสนุน และโรงเรียนควรจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นในเขตบริการของโรงเรียน

Thesis Title: States of Local Curriculum Development on Life-experience Area of Elementary School Teachers in Changwat Nakhon Si Thammarat

Author: Mr. Santi Kojeejul

Major Program: Elementary Education

Academic Year: 1996

Abstract

This research is intended (1) to investigate the level of performance in local curriculum development on life-experience area of elementary school teachers in Changwat Nakhon Si Thammarat, in 5 areas: knowledge on the core curriculum and local curriculum development, fundamental knowledge of problems and local needs, options made for local curriculum development on life-experience area, organization of instructional activities to suit the local needs, and evaluation and improvement of the local curriculum implementation, (2) to compare such performance in local curriculum development with respect to the reasons for engaging in teaching life-experience area, experience in teaching the subject, and school size, and (3) to gather information about problems and suggestions pertaining to local curriculum development on life-experience area.

The population of this research consist of 793 Prathomsuksa Six teachers who taught life-experience area in the 1996 academic year in Changwat Nakhon Si Thammarat and randomized to 266 samples by propotional stratified random sampling. In collecting the data, a five-rating scale is used. The reliability on the section 'knowledge on the core curriculum and local curriculum development' is 0.9508, that on 'fundamental knowledge of problems and local needs' is 0.9407, that on 'options made for local curriculum development on life-experience area' is 0.9345, that on 'organization of instructional activities to suit the local needs' is 0.9221, and that on 'evaluation and improvement of the local curriculum implementation' is 0.9645. The reliability of the whole rating scale is 0.9784. In analyzing the data, percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test and F-test are used.

The findings are as follows:

1. Overall, the subjects' performance in local curriculum development on life-experience area is at a moderate level. When each area is considered, it is found that their performance in the areas of 'knowledge on the core curriculum and local curriculum development,' and 'organization of instructional activities to suit the local needs' is at a high level while their performance in the other three areas is at a moderate level.

2. The subjects' performance in the areas of 'options made for local curriculum development on life-experience area' and 'evaluation and improvement of the local curriculum implementation' varies in accordance with the variable 'reasons for engaging in teaching life-experience area.' That is, the teachers who are interested in teaching life-experience area and volunteer to do so, have a higher level of performance than those who are assigned to do the job by school administrators. The significant differences are at the levels of 0.05 and 0.01, respectively. Their overall performance, as well as that in the other areas, is not significantly different with respect to the above variable.

3. The subjects' level of performance in curriculum development differs with respect to their experiences in teaching life-experience area. That is, those with more than ten years' teaching experiences have a higher level of performance than those with less than five years' teaching experiences. The significant difference is at the level of 0.05. The performance level of the teachers with differences in teaching experiences is significantly different only in the area of 'fundamental knowledge on problems and local needs.' The significant difference is at the level of 0.05. However, when pair-wise differences are considered, no statistical significant differences are found.

4. In the area of 'fundamental knowledge on problems and local needs,' the subjects' level of performance also varies in accordance with school size. Teachers in medium-size schools have a higher level of performance than those in big schools. The significant difference is at the level of 0.05. The overall performance, as well as their performance in the other areas, is not significantly different with respect to school size.

5. The subjects' problems pertaining to local curriculum development on life-experience area, include lack of academic materials and resources, lack of encouragement to have knowledgeable resource persons to educate the teachers, lack of fundamental knowledge on local curriculum development, lack of budget, lack of full-time devotion to the job due to teachers' full teaching loads and other obligations, and lack of good consultants.

6. Prioritized by their frequencies, the first five suggestions by the respondents are (1) that the workshop on local curriculum development be arranged for the teachers, (2) that the schools be supplied with academic materials on curriculum development, (3) that the local model curriculum be prepared for the Amphoe and Changwat, (4) that responsible educational administration units with authority over schools, provide full encouragement and support, and (5) that all information on local wisdom be gathered by the schools within their service areas.